

idet det efter hans Mening skulde afgive vægtige Data for hans Menings Rigtighed. Han bemærkede saaledes, at det ikke altid er den Mand, der udtaler sig med størst Bestemthed og Sikkerhed, der har Krav paa at ansees for den meest paalidelige; ja, det kan være, men det forekommer mig netop, at naar man seer hen til Vidnebevist, vil man kunne finde Argumenter imod hans Opfattelse. Han sagde, at Dommeren paa en Vægtstaaal skulde veie Vidnerens forskjelligte Paalidelighed; Paalideligheden skal altsaa afgjøres, og det ikke blot efter visse bestemte objective Momenter, som man holder fast paa, men efter et subjectivt Skøn, efter den hele Maade, hvorpaa Manden udtaler sig, om han udtaler sig med Bestemthed og Sikkerhed, eller om han udtaler sig vakkende, om denne Vakkelse er begrundet i Banffelighed ved at udtale sig eller i en bly Besfedenhed eller maaskee — thi det er da ogsaa muligt — i en mindre fast Overbeviisning; alle disse fine Nuancer skal Dommeren efter Forslaget veie paa en siin Vægtstaaal og derefter fælde Dommen. Men jeg vil dog henstille til de ærede Medlemmer, om de ikke ville give mig Ret deri, at de enkelte Personers individuelle Opfattelse af Forholdene i høieste Grad maa gjøre sig gjældende ved en sliq Afveining paa sine Vægtstaaale. Det 2det Argument for det Forslag, som her foreligger, er den Betragtning, at det er naturligt, at de Medlemmer, der ikke ere Lovlærde, maae være fritagne for at være undergivne bestemte Lovforskrifter.

Den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (S. Hage) har forøvrigt selv bemærket, at det er et Argument, som egentlig ikke med nogen Styrke kan gjøres gjældende efter den Maade, hvorpaa Sø- og Handelsretten nu engang skal sammensættes, idet de ikke Lovlærde Bisiddere med Formanden skulde deeltage af Sagerne i deres Heelhed altsaa i Afgjørelsen af mange juridiske Dvæstioner. Jeg troer derfor ikke, at jeg har nødig videre at indlade mig paa dette Punkt, jeg skal kun gjøre den Bemærkning med Hensyn til, at den ærede Rigsdagsmand støttede sig i den Henseende derpaa, at det er antageligt, at de ikke Lovlærde Bisiddere, hvad de egentlige Retsspørgsmaal angaaer, væsentlig ville under-

ordne sig den retslærde Formands Veiledning, men at de derimod i Tølelsen af, at de, lige saavel som han, maae kunne have en begrundet Mening om, hvad der maa ansees for at være factisk beviist eller ikke beviist, maaskee ville finde sig opfordrede til mere at væbne sig mod hans Fortolkning af de Lovbestemmelser, der gjælde med Hensyn til, hvad der skal ansees for beviist eller ikke beviist; — forsaavidt han altsaa vil gjøre en saadan Forskjel gjældende, skal jeg erindre om, at det tilvisse kan gaae saaledes, men det er dog ingenlunde givet, at de Medlemmer, der til forskjelligte Tider ville sidde i Sø- og Handelsretten, ville stille sig paa en saadan Maade til den retslærde Formand. Det er Noget, som tilvisse i høi Maade vil være afhængigt af de forskjelligte Individualiteter. Det er Noget, som jeg paa et tidligere Stadium, nemlig i forrige Session, netop har fremhævet som en Betænkelse ved kun at sætte een retslærd Dommer i Sø- og Handelsretten, at man kan tænke sig den Mulighed, at han virkelig vil blive den Enevældende, idet de Andre, saa at sige, ganske ville underordne sig, men det er ligesaa vist, at der kan komme Medlemmer i Sø- og Handelsretten, som ville være i Besiddelse af den bedste Villie til at hævde deres egen Mening ligeoverfor den retslærde Formand, og det ligesaavel hvad den egentlige Retsqvæstion angaaer, som med Hensyn til Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, om Noget er beviist eller ikke beviist.

Den ærede Rigsdagsmand mener, at da der er gjort et saa stort Skridt ind paa Reformens Vej ved det foreliggende Lovudkast, idet man betræder den Vej at lade ikke retslærde Mænd deeltage i Afgjørelsen af de Retsager, som man her har for Die, vilde det være rigtigt nu med det Samme at gjøre det fulde Skridt fremad, men jeg kan ikke give ham Ret deri; den ærede Rigsdagsmand yttrede, at det ogsaa kunde være ret hensigtsmæssigt at bruge denne Ret saa at sige som en Prøve, men man skal efter min Formening være meget varsom med at indstifte Retter paa Prøve; thi hvem bliver Prøvefluden? Det blive de Borgere, over hvem det, hvis Prøven mislykkes, kommer til at gaae ud. Jeg troer overhovedet, at naar man vil gaae ind paa en ny Vej, saa er det